

Ο Ήρως του βουνού



This ebook is distributed under Creative Common License 3.0

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>



Creative Common License

Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0



You are free to copy, distribute and transmit this work under the following conditions:

- You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work)
- You may not use this work for commercial purposes
- You may not alter, transform, or build upon this work

Ivan Parvov, Hero of the mountain

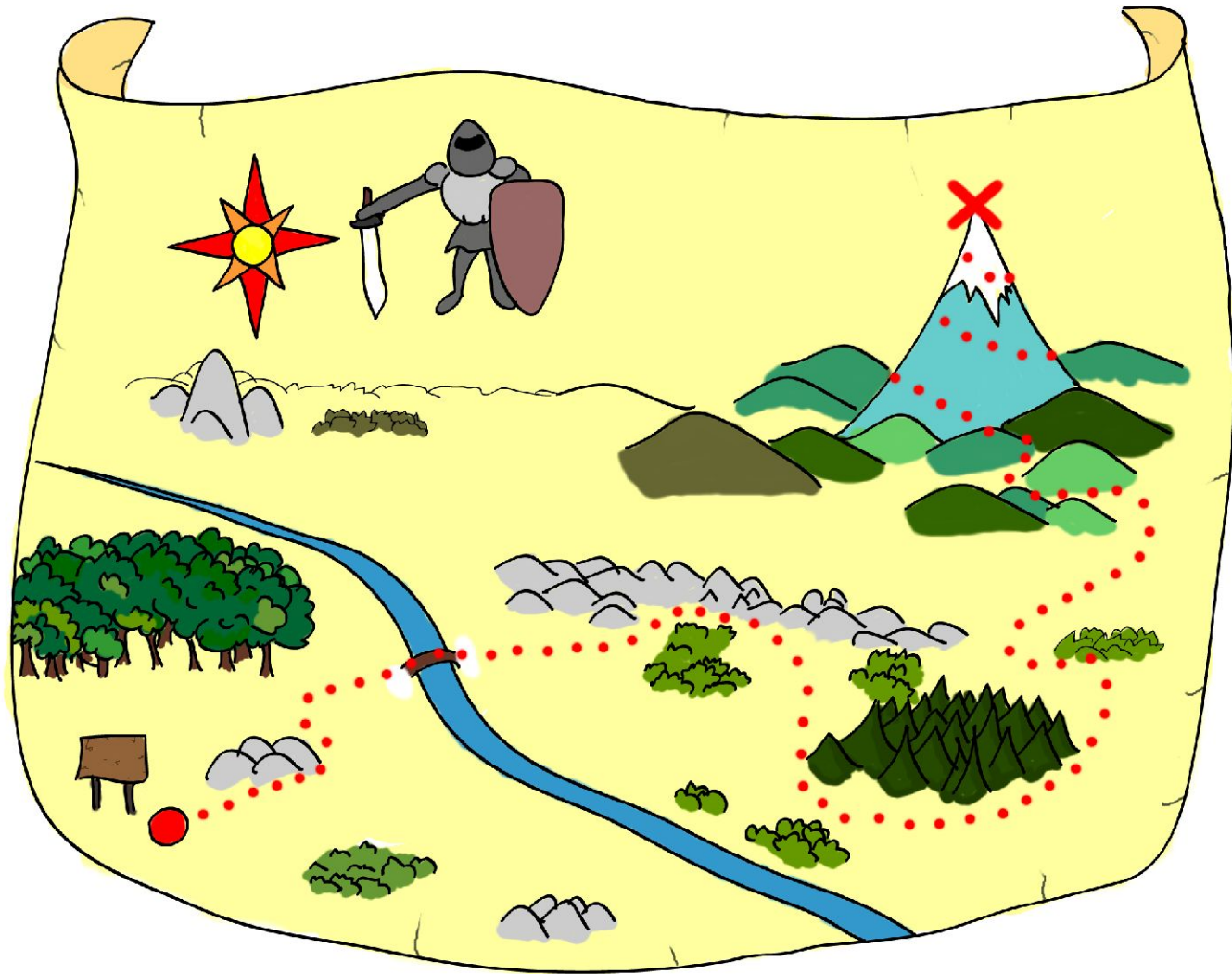
Copyright © 2010 by Ivan Parvov

Text and illustrations by Ivan Parvov

www.BubuTales.com



Ο Λουλού, το μικρό αλεπουδάκι ήταν πολύ ενθουσιασμένο. Ο μεγάλος διαγωνισμός «Ο Ήρωας του Βουνού» θα γινόταν την επόμενη μέρα. Τα πιο δυνατά και γενναία ζώα αλλά και πολλοί άνθρωποι θα συμμετείχαν σ' αυτόν.



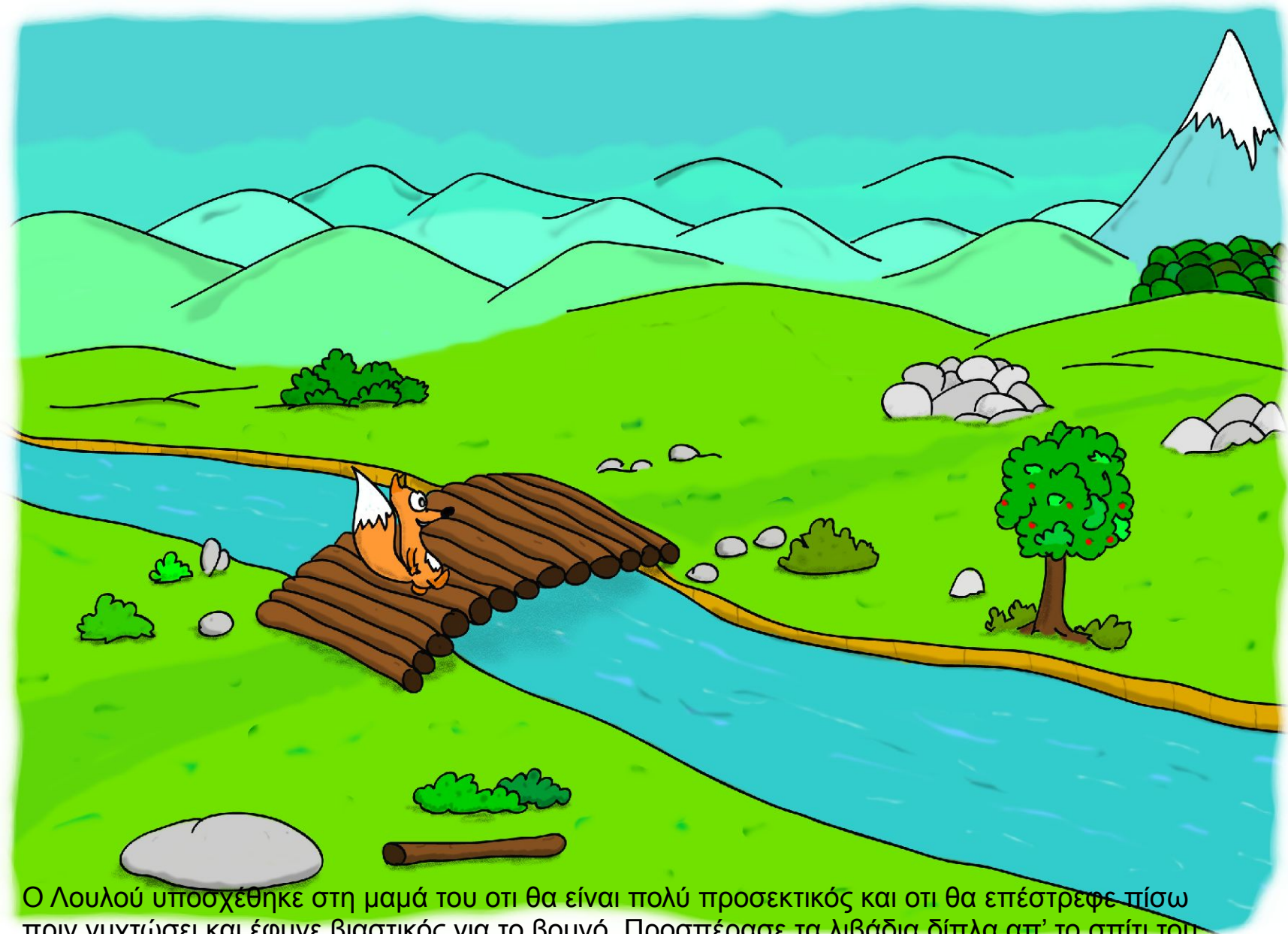
Ο Λουλού ήθελε να δει το διαγωνισμό και να συναντήσει τους πιο διάσημους ήρωες του κόσμου. Μελέτησε το χάρτη πολύ προσεκτικά. Ο διαγωνισμός θα γινόταν ψηλά στο βουνό στην περιοχή του μάγου – κουκουβάγιου Μποράν... Ο Λουλού είχε να κάνει μακρινό ταξίδι την επόμενη μέρα...



Σήμερα το βραδάκι ο Λούλου δεν μπόρεσε να αποκοιμηθεί παρά μόνο αργά τη νύχτα. Κοιτούσε την μακρινή κορυφή και ονειρευόταν το διαγωνισμό. Ανυπομονούσε να έρθει το πρωί.



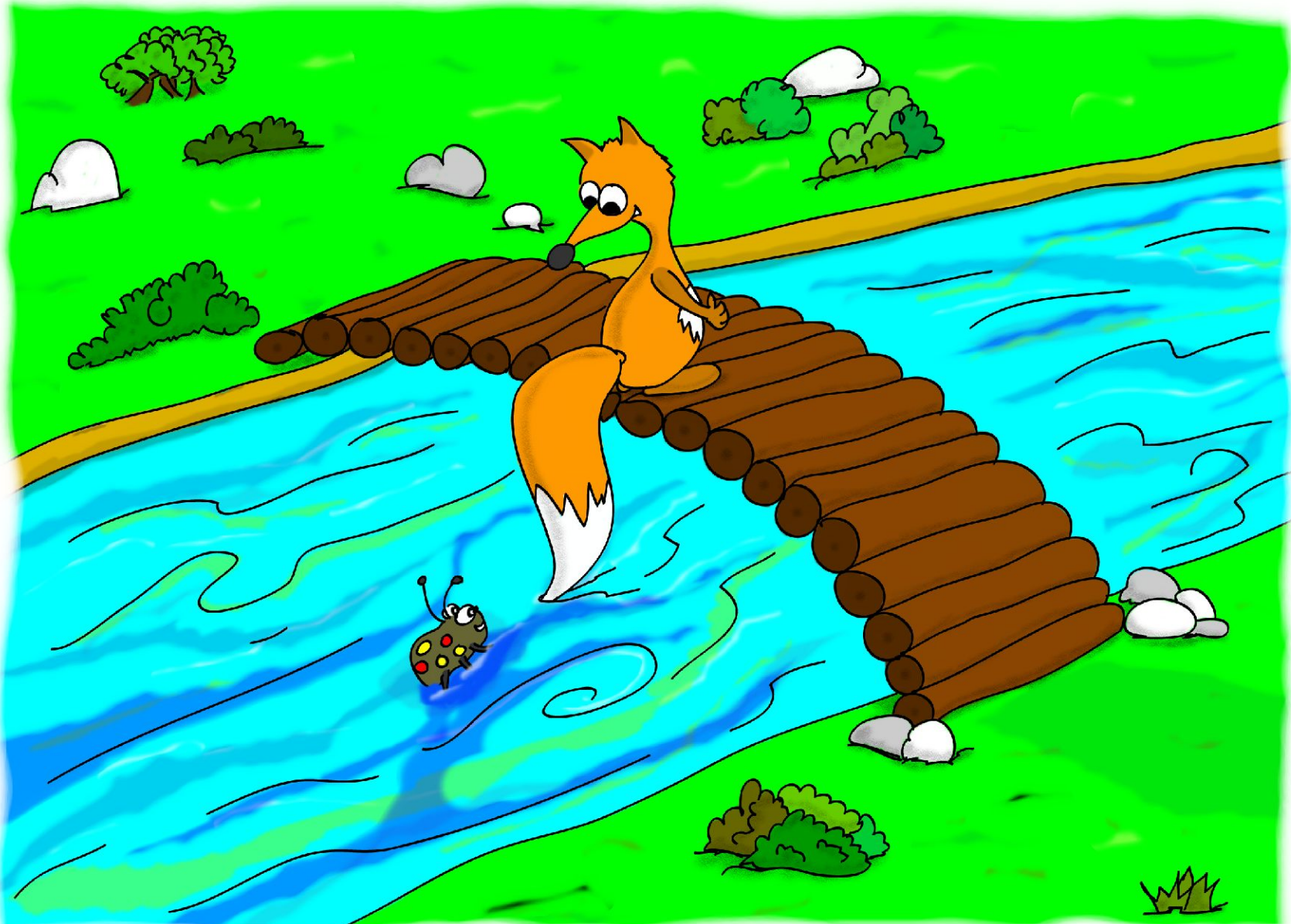
Το πρωί ξύπνησε νωρίς, βούρτσισε τα δόντια του και έφαγε γρήγορα το πρωινό του γεύμα. Είχε πολύ δρόμο να διανύσει, γι'αυτό και έφαγε ένα πολύ καλό γεύμα – το πρωινό που του ετοίμασε η μαμά του ήταν νοστιμότατο.



Ο Λουλού υποσχέθηκε στη μαμά του ότι θα είναι πολύ προσεκτικός και ότι θα επέστρεφε πίσω πριν νυχτώσει και έφυγε βιαστικός για το βουνό. Προσπέρασε τα λιβάδια δίπλα απ' το σπίτι του, περπάτησε γύρω από τους βραχώδεις λόφους και ξαφνικά, ενώ διέσχιζε το ποτάμι, άκουσε κάποιον να φωνάζει για βοήθεια...



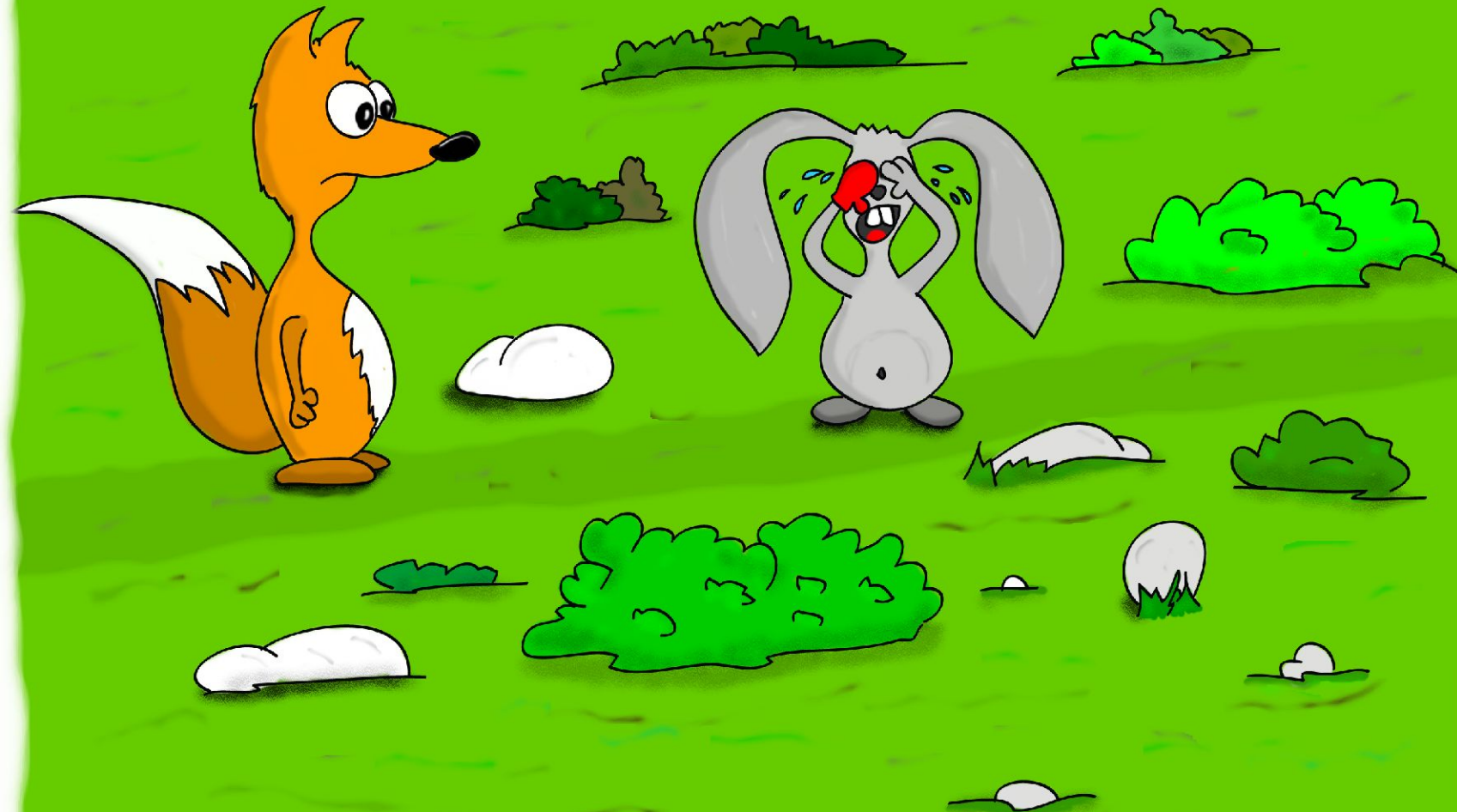
Ο Λουλού κοίταξε γύρω του και είδε ένα σκαθάρι που είχε πέσει μέσα στο ποτάμι. Οι όχθες ήταν πολύ απότομες για το μικρό σκαθάρι και κουνούσε τα ποδαράκια του και τις κεραίες του πανικοβλημένο.



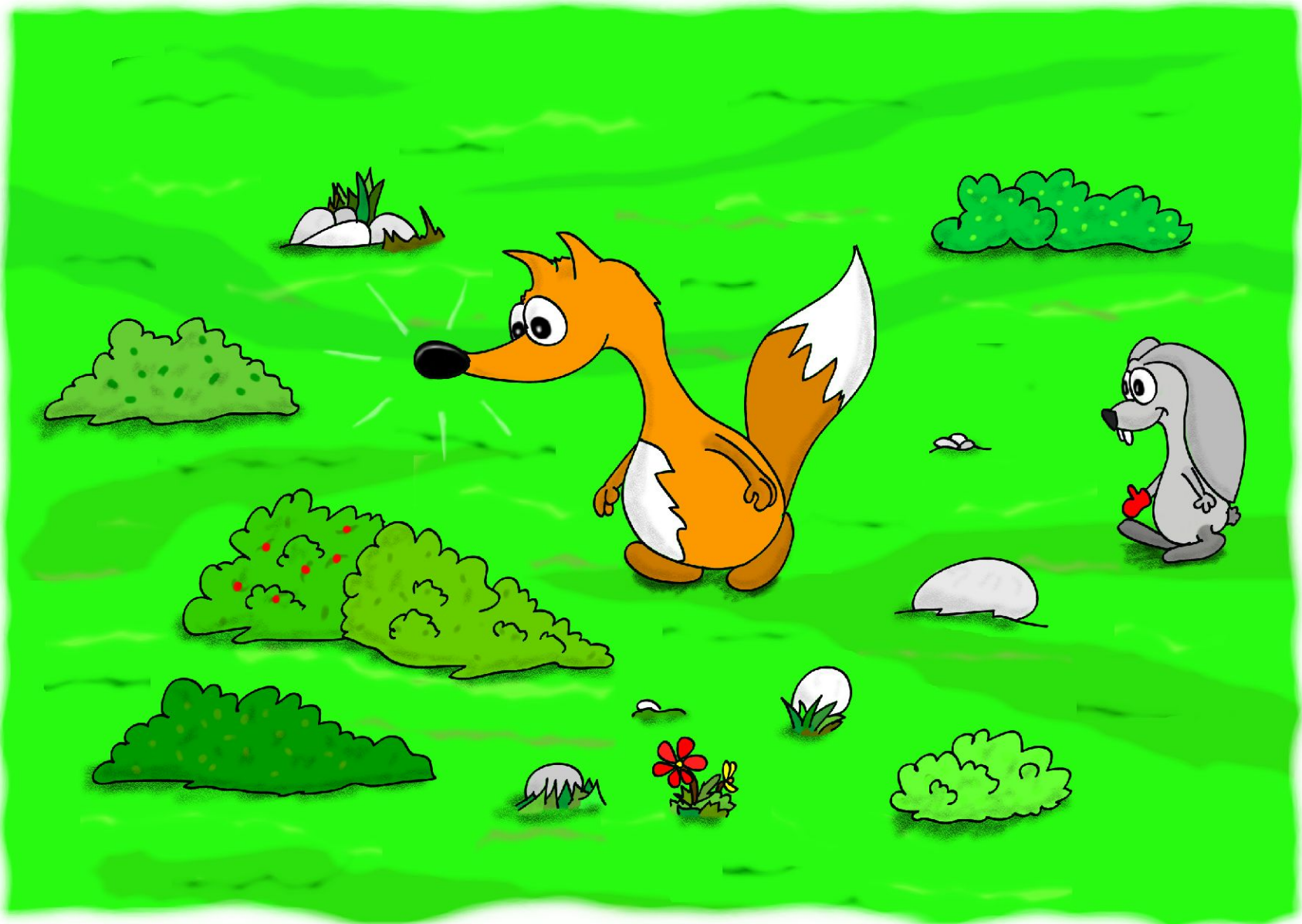
Ο Λουλού κοίταξε γύρω για κάτι που να επιπλέει ή ένα ραβδί, αλλά δεν μπόρεσε να βρει κάτι χρήσιμο. Καθώς ο χρόνος τον πίεζε, ο Λουλού βύθισε την ουρά του στο παγωμένο νερό και φώναξε το σκαθάρι να πιαστεί.



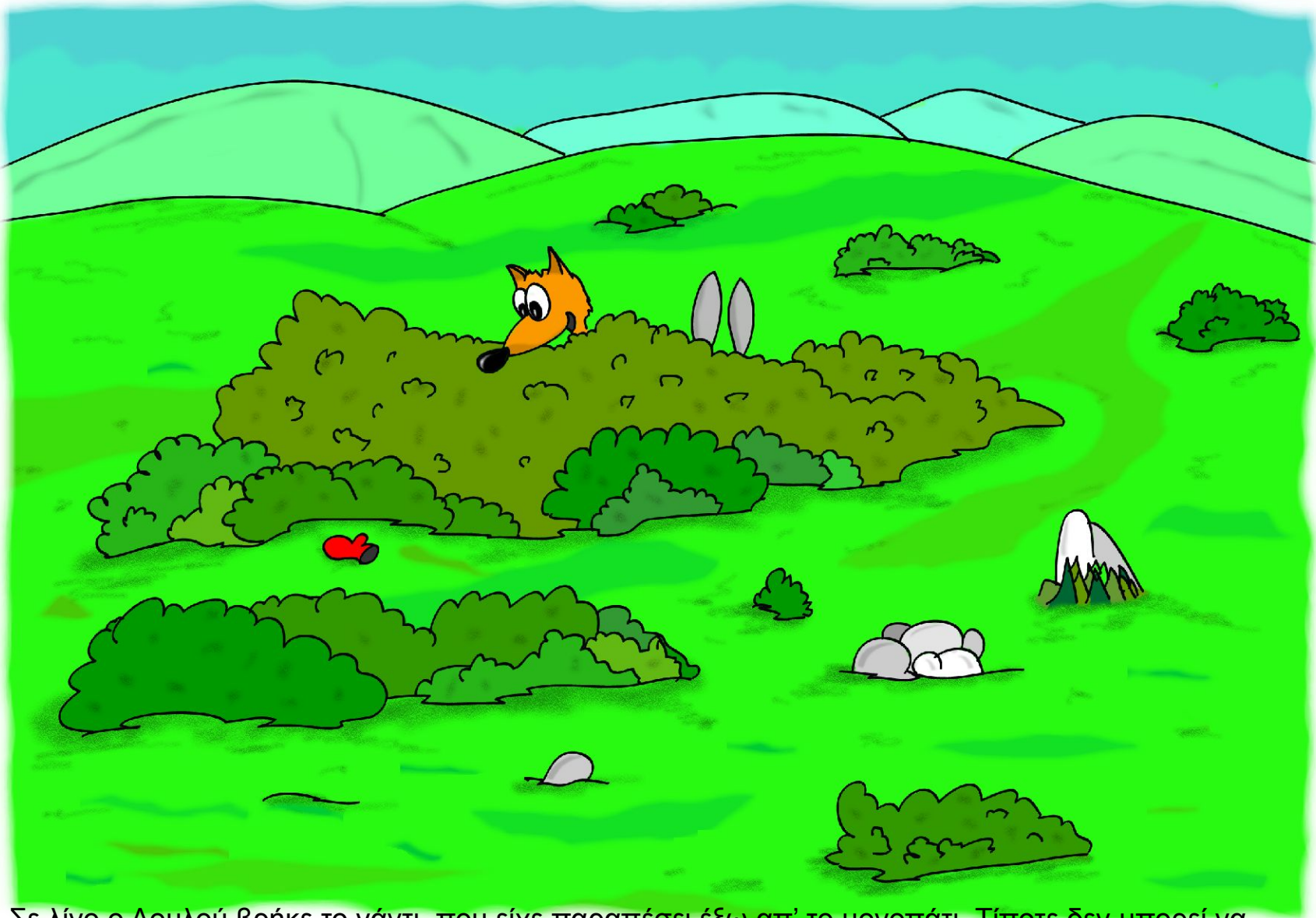
Σε λίγο το μικρό σκαθάρι βρισκόταν ξαπλωμένο στο γρασίδι να στεγνώνει στον ήλιο – εξαντλημένο αλλά πολύ ευτυχισμένο που είχε σωθεί. Ο Λουλού είχε κουραστεί επίσης, αλλά δεν είχε ώρα για ξεκούραση. Έστυψε την ουρά του που είχε γίνει πολύ βαριά απ' το νερό και βιάστηκε να προλάβει το διαγωνισμό.



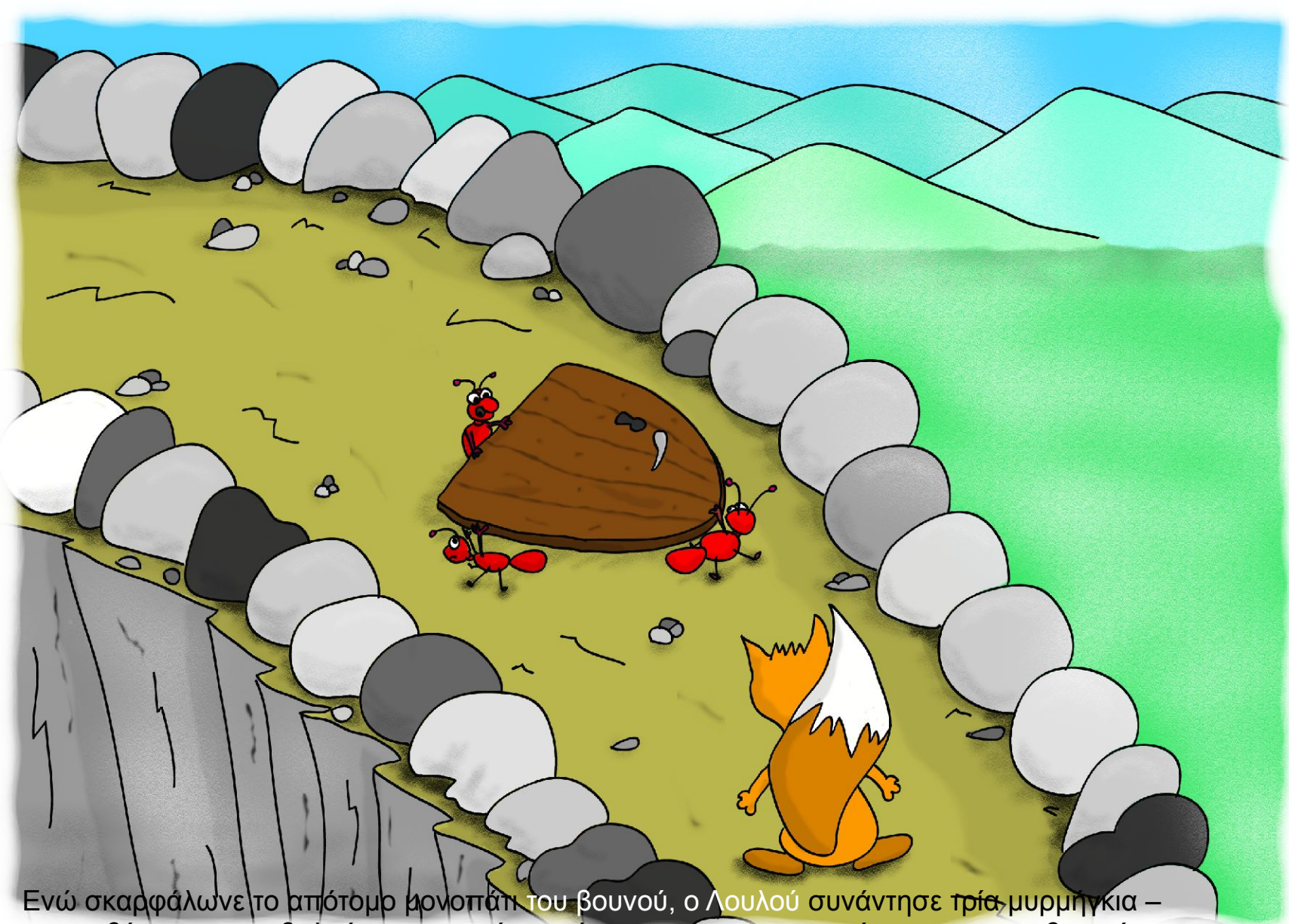
Πολύ σύντομα είδε μπροστά του ένα μικρό λαγουδάκι να κλαίει λυπημένα. Είχε χάσει ένα από τα γάντια του και δεν ήξερε πως να το βρει.



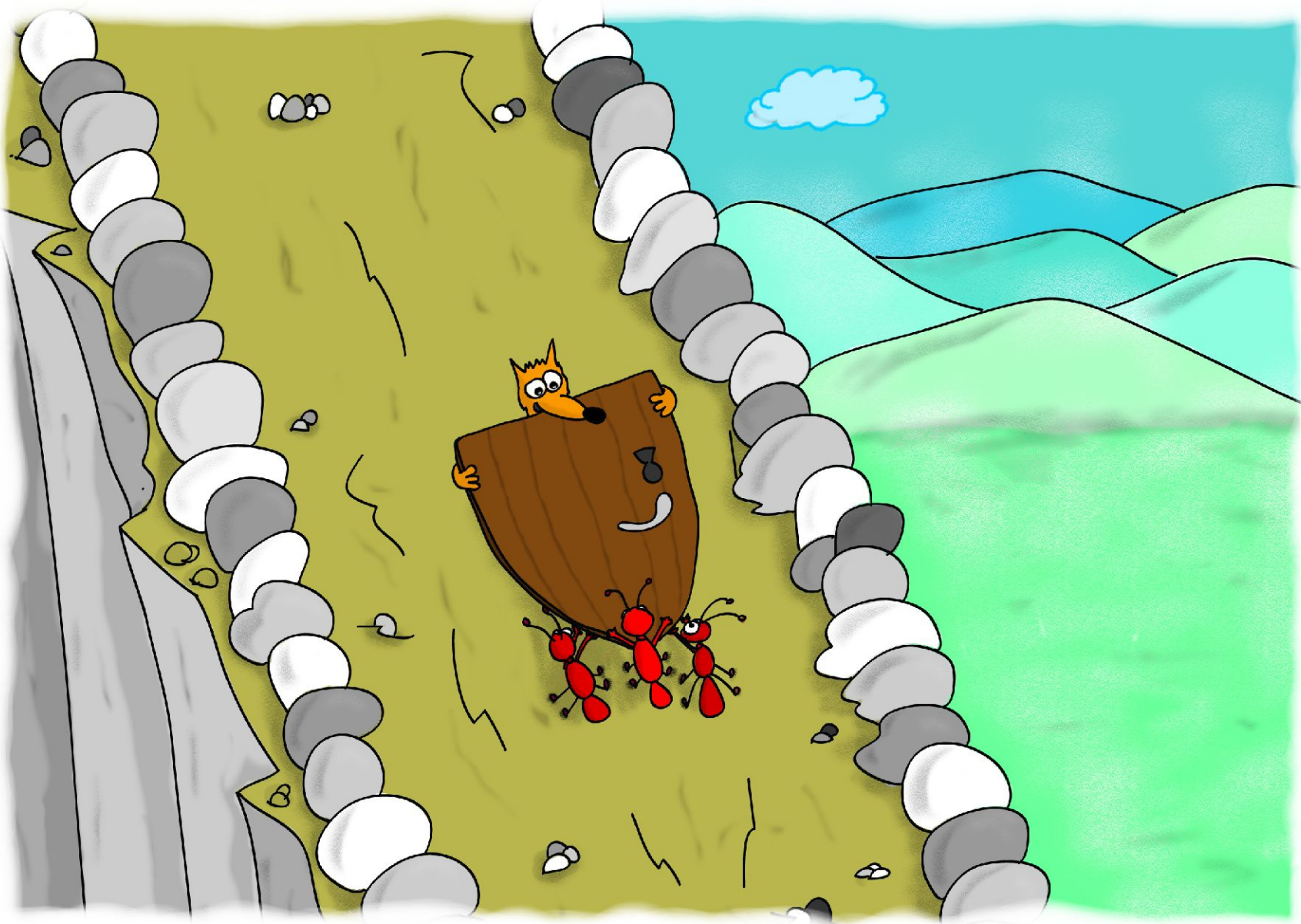
Ο Λουλού βιαζόταν για το διαγωνισμό, αλλά αποφάσισε να βοηθήσει το λαγουδάκι. Έσκυψε και με τη μεγάλη ευαίσθητη μύτη του άρχισε να ψάχνει βιαστικά το γάντι απ' το λαγουδάκι. Το λαγουδάκι τον ακολούθησε με ελπίδα.



Σε λίγο ο Λουλού βρήκε το γάντι, που είχε παραπέσει έξω απ' το μονοπάτι. Τίποτε δεν μπορεί να ξεφύγει από τη μύτη της αλεπούς. Το λαγουδάκι ήταν πολύ ευτυχισμένο και έφυγε πηδώντας με χαμόγελο για το σπίτι του και με τα δύο του γάντια φορεμένα ενώ ο Λουλού έφυγε βιαστικά προς το βουνό.



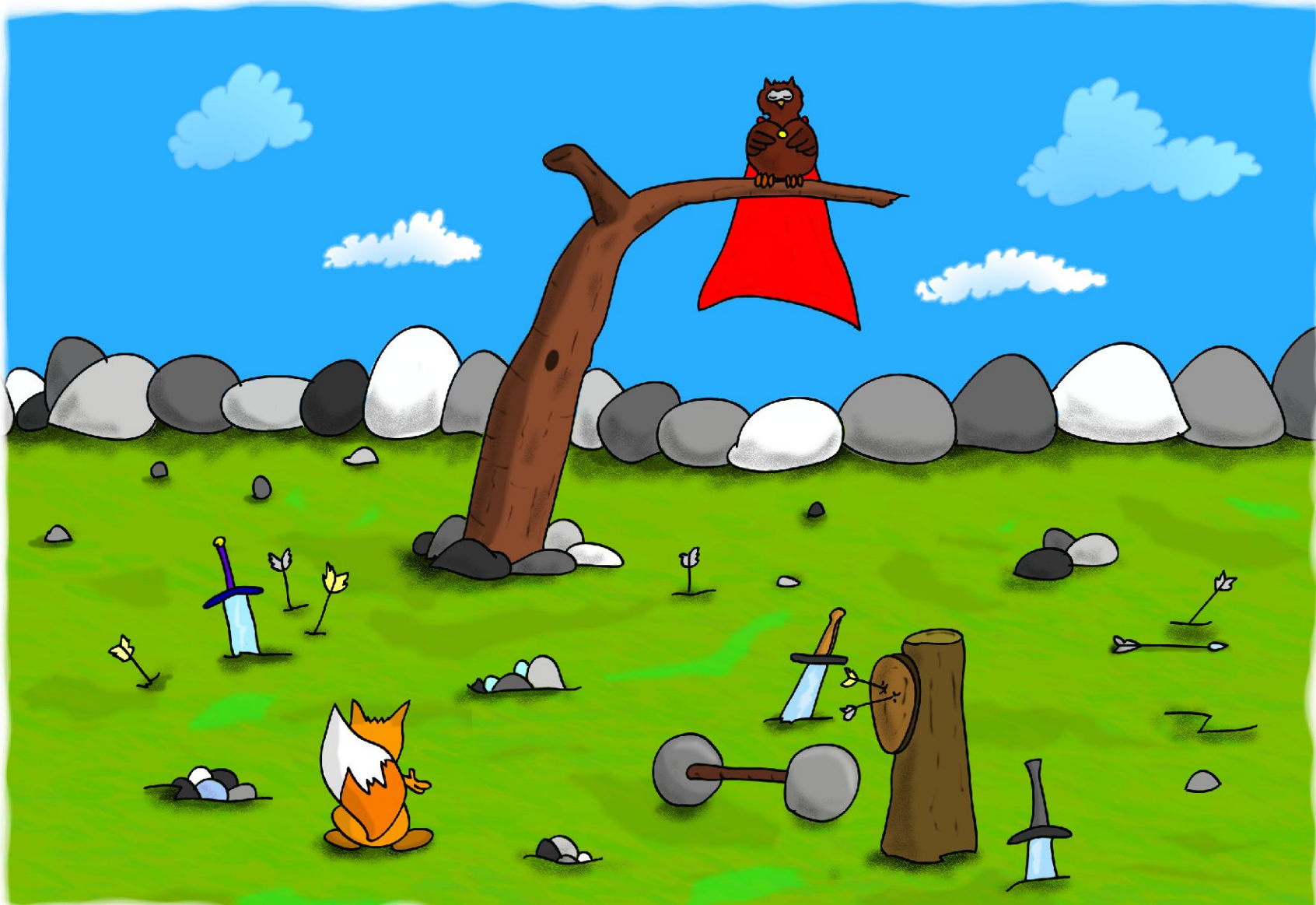
Ενώ σκαρφαλώνει το απότομο μονοπάτι του βουνού, ο Λουλού συνάντησε τρία μυρμηγκία – πυροσβέστες να κουβαλούν μια καινούρια πόρτα για το παρατηρητήριο τους, που βρισκόταν στο ψηλό βουνό – τα μυρμηγκία επέβλεπαν για φωτίες στο δάσος από εκεί. Η πόρτα ήταν πολύ βαριά και τα τρία μυρμηγκία αγκομαχούσαν.



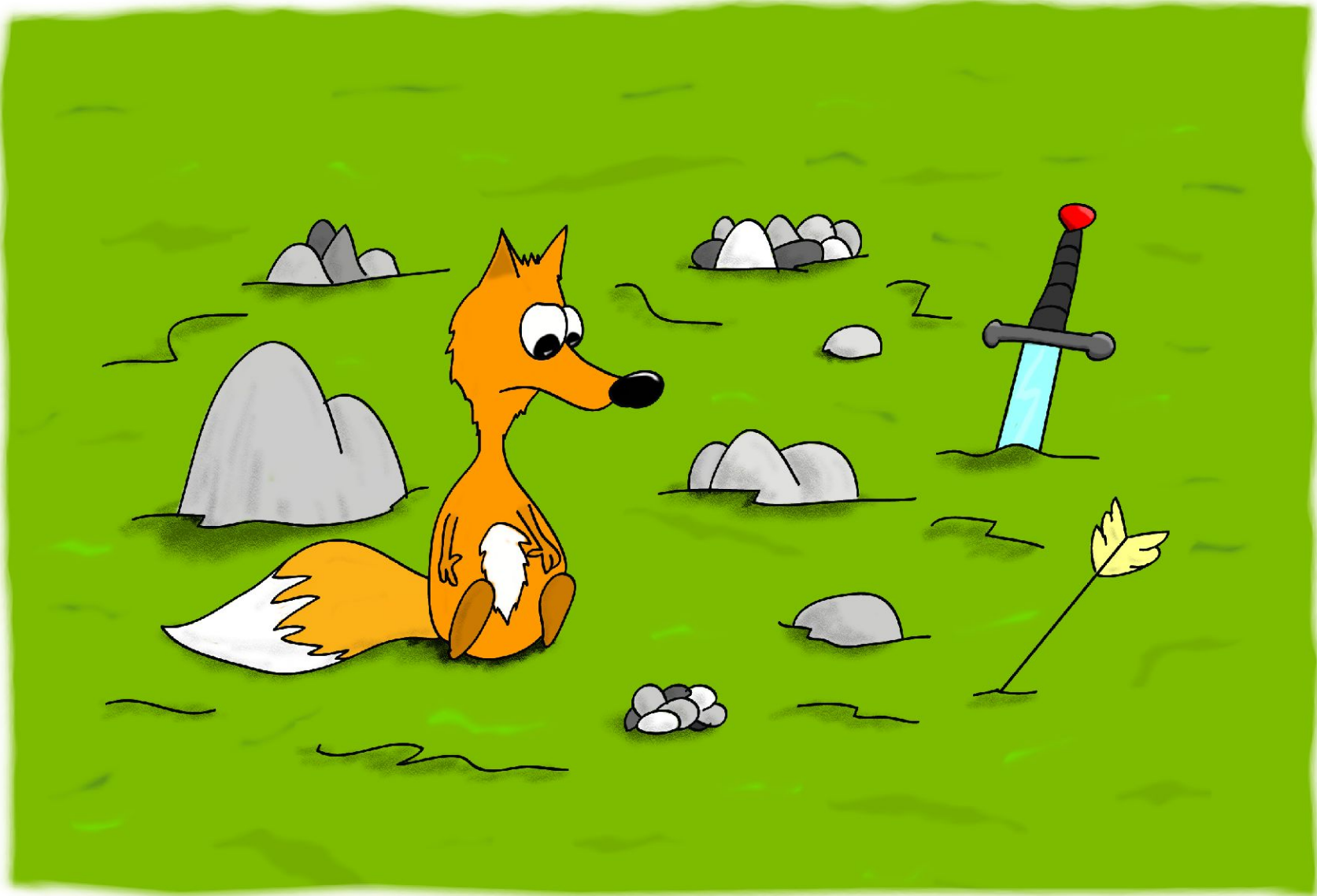
Ο Λουλού αποφάσισε να τα βοηθήσει, αν και είχε αργήσει πάρα πολύ για το διαγωνισμό. Πήρε τη βαριά πόρτα και μαζί με τα μυρμήγκια την κουβάλησε πάνω στο βουνό.



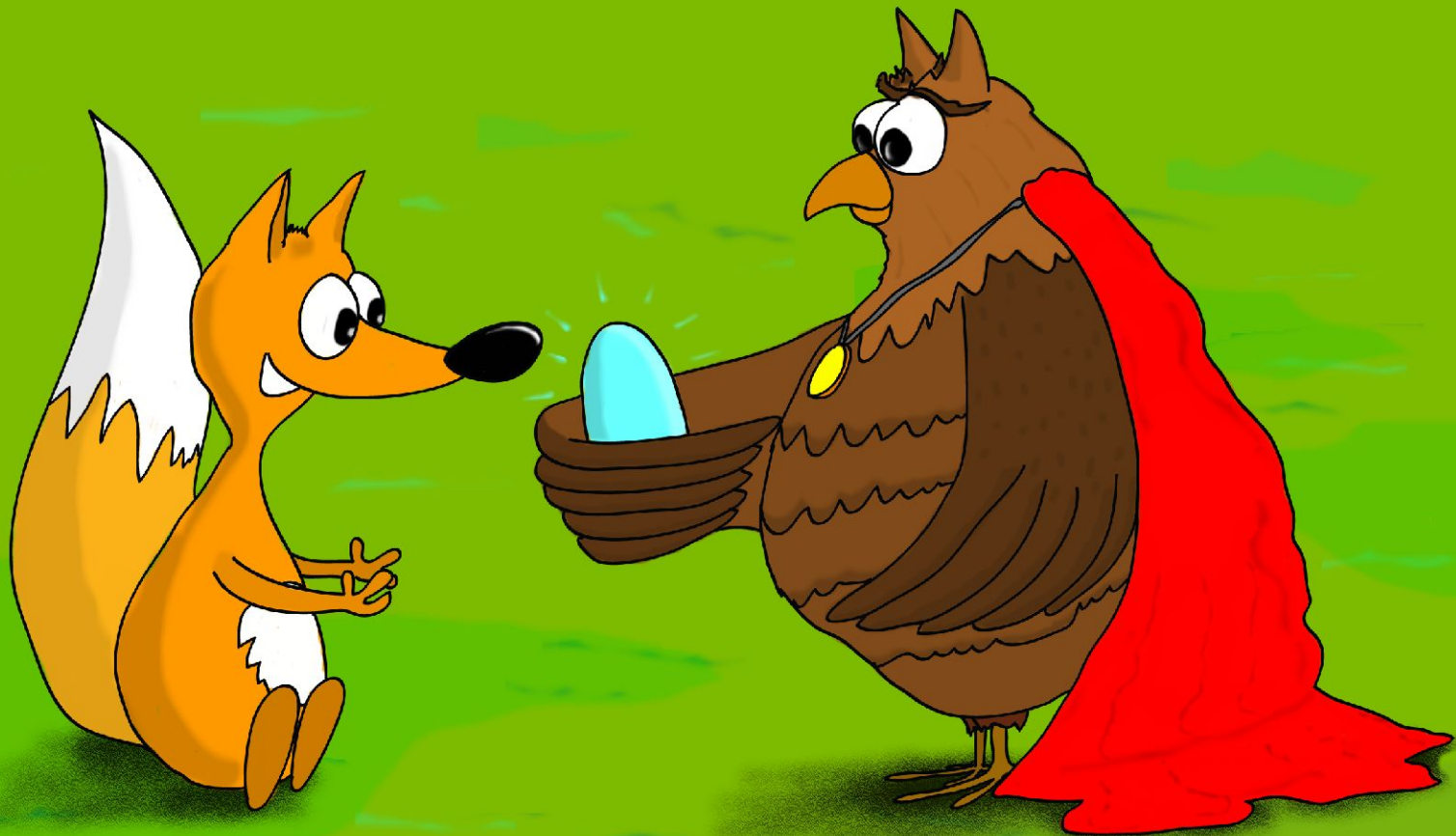
Τελικά έφτασαν στο παρατηρητήριο των μυρμηγκιών – πυροσβεστών και κατάφεραν να στερεώσουν μαζί την πόρτα στη σωστή της θέση. Τα μυρμηγκία κάθισαν στο έδαφος κουρασμένα και ικανοποιημένα. Ο Λουλού ήταν επίσης κουρασμένος , αλλά δεν υπήρχε χρόνος για ξεκούραση – ακολούθησε το μονοπάτι που οδηγούσε στην κορυφή του βουνού.



Όταν σκαρφάλωσε στην κορυφή, επιτέλους, ο διαγωνισμός είχε λήξει. Σπασμένα βέλη, στόχοι και σπαθιά ήταν απλωμένα παντού στο λιβάδι της κορυφής ... αλλά όλοι οι ήρωες είχαν φύγει.



Ο Λουλού κάθισε στενοχωρημένος στο χώμα. Ήθελε τόσο πολύ να δει το διαγωνισμό και να συναντήσει τους μεγαλύτερους ήρωες, αλλά είχε χάσει τα πάντα.



Ξαφνικά άκουσε ένα φτερούγισμα. Κοίταξε προς τα πάνω και είδε τον μάγο – κουκουβάγιο Μποράν να προσγειώνεται μπροστά του.

«Μη στενοχωριέσαι Λουλού. Δεν έχασες και τίποτε το πραγματικά ενδιαφέρον. Κοίτα, έχω κάτι ιδιαίτερο για σένα» είπε ο κουκουβάγιος και έδωσε στον Λουλού το κρύσταλλο «Ο Ήρωας του Βουνού» - το μεγαλύτερο βραβείο του διαγωνισμού.

«Μα ... γιατί; Δεν έχω κάνει καμιά μεγάλη ηρωική πράξη.» ρώτησε ο Λουλού έκπληκτος.

«Υπάρχει καμιά μεγαλύτερη ηρωική πράξη από όλες τις μικρές ηρωικές πράξεις που έκανες σήμερα;» χαμογέλασε ο Μποράν.

«Έχασες το διαγωνισμό που ήθελες τόσο πολύ να δεις μόνο και μόνο για να βοηθήσεις το σκαθάρι, το λαγουδάκι και τα μυρμηγκία. Εσύ είσαι ο αληθινός ήρωας του βουνού.»



Ο Λουλού κατάφερε να επιστρέψει σπίτι πριν το βραδινό φαγητό και είπε στους γονείς του τι είχε συμβεί. Όλοι στο σπίτι ήταν ευχαριστημένοι και πολύ περήφανοι γι' αυτόν. Μετά το βραδινό ο Λουλού πήγε για ύπνο κουρασμένος και ικανοποιημένος. Χρειαζόταν έναν καλό βραδινό ύπνο ... ίσως την αυριανή ημέρα να τον περιμένουν νέες ηρωικές πράξεις και περιπέτειες.

THE END

Εάν εσείς και τα παιδιά σας απολάυσате αυτό το βιβλίο σας παρακαλούμε σκεφτείτε να συνεισφέρετε με μια μικρή δωρεά ή ψάξτε για περισσότερα δωρεάν βιβλία στην ιστοσελίδα www.BubuTales.com